

ทริคิโนซิส (Trichinosis)

มีรายงานผู้ป่วยด้วยโรคทริคิโนซิสผ่านบัตรรายงานโรค (รง.506) ทั้งประเทศนี้รวม 182 คน ไม่มีตาย เป็นรายงานจากภาคเหนือรวม 7 จังหวัด คือ ที่จังหวัดกำแพงเพชร 84 คน เชียงราย 66 คน น่าน 13 คน แม่ฮ่องสอน 8 คน เพชรบูรณ์ 7 คน เชียงใหม่ 3 คนและตาก 1 คน

มีการระบาดที่พบผู้ป่วยมาก รวม 4 ครั้ง คือ ที่จังหวัดเชียงรายในเดือนมีนาคมต่อเนื่องกับเดือนเมษายน มีผู้ป่วยรวม 66 คน ที่จังหวัดน่านในเดือนสิงหาคม มีผู้ป่วย 11 คน ที่จังหวัดกำแพงเพชร มีผู้ป่วย 84 คน ในเดือนกันยายนส่วนที่จังหวัดเพชรบูรณ์ มีรายงานผู้ป่วยด้วยโรคนี้จำนวน 7 คน ในเดือนมกราคมต่อเนื่องกับเดือนกุมภาพันธ์ จากการสอบสวนโรคเพิ่มเติม (ตามหนังสือที่ พช 0031/02/492 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2527) พบผู้ป่วยอีก 23 คน ในจำนวนนี้ 3 คนเป็นผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลและอีก 20 คน รักษาตัวที่สถานีนอนามัย ซึ่งไม่ได้วินิจฉัยว่าเป็นโรคนี้ในตอนแรกจึงไม่ได้บันทึกรายละเอียดไว้ในตาราง

นอกจากรายงานที่ได้รับมาทั้งหมดแล้ว ยังมีรายงานสอบสวนโรคนี้ของแพทย์ในโครงการศึกษาและอบรมในสาขาระบาดวิทยา ร่วมกับพนักงานระบาดวิทยาจังหวัดพะเยา รายงานไว้ว่า พบผู้ป่วยในเขตสาขาสุขาภิบาลอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยาอีก 96 คน ในเดือนกรกฎาคม โดยผู้ป่วยส่วนใหญ่ไปรับการรักษาที่คลินิกเอกชน ซ้ำยากินเองแล้วรักษาตัวอยู่กับบ้าน และเข้าโรงพยาบาลของรัฐ 13 คน (ผู้ป่วยนอก) โดยแพทย์มิได้วินิจฉัยโรคไว้ ซึ่งมีได้บันทึกรายละเอียดไว้ในตารางเช่นกัน

สาเหตุการระบาดของโรค ทราบเพียง 4 ครั้ง คือเกิดจากหมูป่า 2 ครั้ง และหมูชาวเขา 2 ครั้ง นอกนั้นไม่ทราบสาเหตุ อายุของผู้ป่วยส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน คือ 15 – 44 ปี (60%) เป็นชายมากกว่าหญิง คือ 1.6 : 1

การเกิดโรคทริคิโนซิสในประเทศไทย พบครั้งแรกในปี พ.ศ.2505 ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ต่อจากนั้นก็พบมาตลอดมาทุกปี เฉพาะจังหวัดภาคเหนือ คือ เชียงใหม่ ลำปาง เชียงราย พะเยา น่าน แม่ฮ่องสอน ตาก พิชณุโลก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และพบในภาคกลาง 1 ครั้ง (มีผู้ป่วย 1 คน) จากจังหวัดระยอง ในปี พ.ศ. 2521